
Premi Englantina

CORBERA (Terra Alta)

Autor: Miquel M. Lluch Ventura

CORBERA (Terra Alta)

Poble desert, abandonat, perdut
dins la màgica llum d'aquest matí.
Em dol al cor la teva solitud,
m'esglaia el teu silenci sense fi.

Pels teus viarans que els esbarzers amaguen
fugen les ombres d'alegries fútils,
i van desfent-se, enmig les argelagues,
estols d'esforços i treballs inútils.

Ja ningú tresca sota aquest cel blau,
no hi ha qui sembri els camps ni qui els vigili.
Tot parla, tot respira una gran pau:
és la pau i el repós d'un cementiri.

Pedrisos clivellats, pedres rompudes,
llars fredes, murs caiguts, patis deserts.
El vent s'afua per les conques nues
de les finestres i els portals oberts.

Cases que foren, i que van caient.
Vides que eren, i mai més seran.
Només l'església vetlla el son morent
d'uns records i unes ombres que se'n van.

.....

El malson de la guerra, avui és lluny,
però encara ressona a l'infinit
el lament del soldat, que amb l'arma al puny
i un roig clavell obert al mig del pit,
dorm en la fosca d'una eterna nit.